

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianaee, 1661

2 Inducias debet varias spoliatus habere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

cujus hic sententia potius, quam ipsius verba referantur, usque ad vers. Nulla. Sed notandum est, quod restitutionis sententia sola non sufficit, nisi presentialiter omnia iudicii officio restituatur, ut ejetus, vel spoliatus etiam naturalis possessionem recipiat, sive animo suo & corpore abeno, veluti per procuratorem, sive animo & corpore suo. Cuncta quoque, que sibi ablata fuerant, quacunque conditione, in eodem loco, unde surrepta fuerant, revocanda sunt.

C. III. § De eodem. Unde Ioannes a urbis Roma Episcopus scribit Zacharia Archiepiscopo, epist. 3.

Redintegranda sunt omnia expoliatis, vel ejetis Episcopis presentialiter ordinatione Pontificum, & in eo loco unde abesse fecerant funditus revocanda, quacunque conditione temporis, aut captivitate, aut dolo, aut violentia e majorum, aut per quancunque injustas causas, res ecclesie, vel proprias, aut substantias suas perdidisse noscuntur ante accusationem, & aut regularem ad synodum vocationem eorum, & reliqua.

1. ¶ In eo loco. Apud Iamnam, & Symmachum legitur, & in eorum unde abesse fecerant, potestatem funditus revocanda. Apud Eusebium verò, in eorum unde abesse fecerant, loca funditus revocanda.

2. ¶ Ante accusationem. Hac usque ad finem addita sunt ex originali, quibus oratio ab eis videtur, & quorum pars in fine huius questionis à Gratiano repetitur.

C. IV. § De eodem. Item Eusebius Apostolica sedis Episcopus, epist. 2. ad Aegyptios.

Redintegranda sunt omnia expoliatis vel ejetis Episcopis, &c. usque funditus revocanda, eodem modo, ut supra.

C. V. § Novus sacerdos, sed schismaticus, qui fratrem se subtrahit absequiis.

Novus dubium est, quia boni à malis semper persequuntur & tribulantur. Propter quod humilemur, & sub potenti manu Dei, ut liberet nos in tempore tribulationis. Nam, sicut leo rugiens circuit, quarens quem devoret, sic diabolus non cessat circumire, & quarens quos ex fidelibus perdat, & maxime illos quos ardentiores in servitio Salvatoris, & que familiares invenerit. Familiars dico eos, quos sibi sacrari, & in ordine Apostolatus constituti voluit. Ipsi enim pro populo interpellant, & populi peccata comedunt, quia precibus suis & oblationibus ea delent atque consumunt. ¶ In fine epist. 1. Qui autem ex vestro collegio fuerit, & ab auxilio vestro se subtraxerit, magis schismaticus, quam sacerdos esse probabitur. [Ecce inquit Propieta g.] quàm bonum, & quàm iucundum habitare fratres in unum. Illi verò in unum non habitant, qui a fratrum solatio se subtrahunt, aut (quod deterius est) fratribus in insidias præparant, aut laqueos ponunt, & in fine epist. 1. Dominum crucifigunt, qui eum in sacerdotibus suis persequuntur, quia crux à cruciari dicitur. Magnum verò cruciatum sustinet qui vim patitur.

C. VI. § Excommunicatur qui opprobriis & calumniis inserunt sacerdotibus.

Item Fabianus Papa epist. 2. ad Episcopos orientales.

Deus ergo, Fratres, ad hoc præordinavit vos, & omnes, qui summo sacerdotio funguntur, ut iniustitias removeatis, & præsumptiones abscindatis, & in sa-

a Et Eusebius epist. 2. & in 1. synodo Romana sub Symmacho. b Anst. 1. c. 1. & 4. c al. virgine. d Anst. 1. ibidem. e 1. Pet. 1. f Osee 4. g Psalm. 132. h Supra 1. qu. 1. 2. p. sacerdoti. Barc. 1. 12. 1. 20. 2. 29.

cerdotio laborantibus succurrat, opprobriis & calumniis eorum locum non præbeatis, sed et qui calumniam & opprobrium patitur, adiutorium ferat: illum vero, qui calumniam, vel opprobrium facit, abscindatis & Domino in suis sacerdotibus opem feratis.

Vates ergo, quod expoliari prius sunt presentialiter restituti, antequam ad causam sint vocandi. Sed obijciat, ubi non fuerit legitima iustitia, ut non potest esse restitutio. Non enim prius restitutus, qui prius non fuit institutus: ac per hoc non restitutus, qui non fuit electus, vel à populo electus, vel qui à clero non fuit electus, vel à populo electus, vel qui per synodum electus, non sunt habendi inter Episcopos: & si electi, & facti, quos tenere videbantur, expulsi fuerint, non possunt restituere, antequam vocentur ad causam. Unde supra à in malis ordinandorum. [Si quis pecunia, vel gratia invidiosa sua populum, vel militari tumultu, &c.] Sed hoc in eo tantum casu contingit, quo Apostolica sedes per violentiam occupatur: quo casu iustitia non venit, cuius officio ille Apostolicus postus excludat. In alio item locum non habet, cum violentia possessio, nisi per iudicium sit, violento detentori detrahi non possit. Si autem verum bellum non continuato, sed renovato, illam de possessione privis, iudicium auctoritate prædioni possessionem restituat. Si ergo Episcopi à sedibus, quas quocumque modo tenuerunt, non per vim, sed violenter ejeti fuerint, post ejectionem restitutos, non per regularem ad synodum vocationem.

QVÆSTIO II.

De inducitur autem post restitutionem præditi, quo spatio temporis concedendum sint, scribit Ioannes Papa b epist. 1. ad Zachariam Archiepiscopum Avenionem.

C. I. § Secundum tempus expoliationis concedatur inducia restitutions.

Quanto e tempore expoliati, vel expulsi esse videantur, antequam ad synodum convocentur, sub quo spatio temporis eis inducia indulgentur.

C. II. § Dum possessiones, vel res Episcopos detinent, atque sibi obijcia non potest.

Item Pelagius Papa II. Episcopi Italia.

Cres ab amulio ejus, vel à quibuscunque illi non sponte detinentur, aliquid illi non debet aut potest, quam ante redintegrationem omnium rerum suarum obijci. Sed prius illi legibus redintegranda sint, & postea tempore à Patribus definitio, sunt negotia revocanda.

C. III. § Ante litem contestatam violentè ablata restituatur.

Item Stephanus Papa 1. Civitatis Laodicensis.

Oportet, ut primum vos tam de invasis civitatibus, monasteriis, & mansis, quam de reliquis generatim rebus redimvestri faciatis: quia necnudi contentiones, inter nos inimicis nos debemus opponere. ¶ Papa. Addita est hæc vox ex vetustis codicibus, præstituta vox, Leodiensis, caso antea legitur Laodicensis, de quo in subijcto capite agitur ostendunt non ad Stephanum, sed Germanum, vel Gallum hæc fuisse scripta.

C. IV. § Deprecatur à clero, & infames patres, qui loca expulsiorem aduiteris fastidiant.

Item Evaristus Papa, epist. 2.

Avidimus e quosdam à vobis infamatos, & ad sup. dist. 79. si quis pecunia. b Et Eusebius epist. 2. c 7. ead. cap. prius. ipsa præfata verba. d Anst. 1. c. 1. cap. 65. e Polyc. 1. 2. tit. 11. Barc. 1. c. 124. 1. 20. 2. 29. 1. 3. c. 46.

retatos Episcopos, ac è civitatibus propriis pulsos (quia alibi Episcopi constitui non possunt, nisi in civitatibus non minimis) & alios in eis ipsius videntibus constitutos. Id eodem hac vobis scribitur, ut citatis hoc fieri non liceat, sed proprios vocati, & integerrimè restitui debeant. Illos vero qui adulterina fœderate sponsas suas, (quas & uxores eorum paxiore tempore esse intelligimus) tenent, ejiat ut adulteros, atque infames fieri, eosque ab ecclesiasticis honoribus atque iuribus. Si autem adversus eos aliquam querelam haberitis, his peractis inquirendum erit, & auctoritate hujus sanctæ sedis terminandum.

C. V. ¶ Inducia sex mensium ejetis, vel expoliatis præstetur.

Item Cajus a epistola prima ad Felicem.

Elestis, vel expoliatis, post integram restitutionem anteverfariis inducia, vel sex mensium indulgentiam sunt.

C. VI. ¶ Post restitutionem inducia præstanda sunt.

Item Eusebius ad Papam epist. 2.

Prius ergo oportet omnia illis expoliatis legib. redintegrari, & ecclesiam, quæ eis sublatæ sunt, cum omni privilegio sibi d. restitui, & postmodum non sub angustii temporis spatio, sed tantum temporis spatium eis indulgetur, quantum expoliatis, vel expulsi esse videntur, antequam ad synodum convocentur.

C. VII. ¶ De eodem.

Item Felix Papa I. in scripto ad Episcopos Aegypti, cap. 1.

Tandem in sede propria pacifice, & potestativè cuncta disponens restituit, quamdiu expulsi, vel expoliati suis carere visus est reb.

C. VIII. ¶ Ante restitutionem aliqui ad causam vocari non debent.

Item Felix Papa I. epist. 2. ad Episcopos Gallia.

Sic expoliatus sive fuerit, aut ecclesie sibi commissæ reb. expoliatus, aut (quod abbit, quod alienum ab omibus esse debet fidei) a sede propria ejetus, in detentione aliqua à suis ovibus fuerit sequestratus, tunc i canonicè antè in primam statum restituatur, cum omni privilegio sui honoris, & sua omnia, quæ infidiis inimicorum suorum ei ablata fuerant, legibus redintegrentur.

¶ Non enim convocari poterit, vel præjudicari, nisi ipse pro sua necessitate (minimè tamen iudicandus) advente sponte elegerit. Nullatenus ergo à quoquam respondere cogatur, antequam integerrimè omnia, quæ per suggestiones inimicorum suorum amiserat, potestati eius ab honorabili concilio legali ordine redintegrentur. Prælit vero cum omni honore statui pristino reddatur, & ipse dispositus, ordinatiquè liberè ac securè diu suis reb. tunc regulariter intra quatuor, vel quinque, vel sex, aut septem menses, juxta quod possibilitas ei fuerit, & non antè convocatus ad tempus in concilio legitimo & canonico, veniat ad causam, & si ita justè videtur, accusantium propositionibus respondet.

¶ Tunc canonicè in originali sic legitur, tunc canonicè (antequam in pristino statu restituatur, cum omni privilegio sui honoris, & sua omnia, quæ infidiis inimicorum suorum ei ablata fuerant, legibus redintegrentur) nec convocari, nec iudicari poterit, nisi ipse, dec. Nec multò seculi habent Ivo, & Pamormia, nisi quid locis, antequam, legatur in Gratiano, antè.

¶ Item. Quod si male vivendo facultates ecclesie differat Episcopus, ab ejus patrimonio, quousque de dilapidatione rerum ecclesiasticarum cognoscatur, submovendus est: exco-

plio tationem & curatorem, qui dum fuerit suspecti, à tutela, vel cura removetur, donec de suspecto cognoscatur.

C. IX. ¶ Ab administratione removeantur, quæ veracitè male vivendo disperiunt.

Unde Pelagius Papa Petro Presbytero.

Quia ea, quæ de fraudibus Maximiliani i flebili ad cautes nostras supplicum relatione venerunt, non facile secundum veritatem agnoscì poterunt, nisi facultas ecclesie, quam in usus suos male convertendo dispersit, ab ejus potestate, donec causa cognoscatur, seponatur: idcirco nos eum & à supra dictæ ecclesie patrimonio volumus interim submoveri, & in vestro, discutitionis ipsius tempore, moderamine detineri.

¶ Maximaliani] in quibusdam sequetur, Presbyteri, quæ vox indulta est: quia in nullo sensu eodè modo, ex iis qui collati sunt, habetur. Gratianus autem cap. hoc de Episcopo, non de Presbytero accepit.

QVÆSTIO III.

Quod verò post vocacionem venientis ad iudicium, inducia negande, non sint, Felix Papa II. in epistola ad fratres Aegypti, cap. 2. restat, dicens.

C. I. ¶ Venientis ad iudicium inducia non negentur.

Vm a accusatus ad iudicium venerit, si voluerit, & necesse fuerit, inducia ei petenti à Patribus constituta, absque impedimento concedantur, & iudicis à se electi sibi tribuantur.

¶ Et necesse fuerit] Hæc addita sunt ex epistola ipsa, Ivo- nis & Pamormia, habentur, infra eadem cap. inducia.

C. II. ¶ Quæ mensium inducia Episcopis præstanda sunt.

Item ex eadem epist. ad fratres Aegypti, c. 2.

De inducia verò c. Episcoporum, super quibus consultis, diversa à Patribus regulas invenimus infirmitas. Quidam enim ad repellenda impetitorum d. machinamenta, & suas preparandas. responsiones, & testes confirmandos, & consilia Episcoporum, atque amicorum querenda, annum & sex mandaverunt menses concedi. Quidam autem annum, in quo plurimi concordant. Minus verò quàm sex menses, non reperi: quia & laicis hæc indulta sunt, quantò magis Domini sacerdotibus? & infra.] ¶ Inducia namque non sub angusto tempore, sed sub longo spatio concedendæ sunt, ut accusati se preparare, & universos communicatores in provinciis postpositos convenire, & testes preparare, atque contra infidiatorese pleniter armare valeant.

C. III. ¶ De inducia præstandis.

Item Eleutherius Papa in epist. ad Gallic. provincias.

Inducia & non modicè ad inquirendum dandæ sunt, si aliquid præproptè agi à quacunq; parte videatur: quia per subtractionem multa proveniunt.

C. IV. ¶ De eodem. P A L E A.

Item Damalis Papa epist. 3. ad Stephanum Archiepiscopum.

Inducia h. accusatis in criminalibus causis i sex mensium, vel eo amplius, si necesse fuerit, concedendæ sunt.

z pars. Spacium verò dilatationem, sicut in lib. 3. Codic. tit. 11. de dilatationibus invenitur, hæc & ratione modo-

a Ivo p. 6. c. 33. Pam. l. 4. c. 97. Anst. l. 3. c. 51. b al. iudicium.
 c Anst. l. c. 117. & 119. Polye. l. 5. tit. 3. Burch. l. 1. c. 87. Ivo part. 4. c. 296. d ante a legatur, imperatorem. e aut sex.] orig. f Pam. l. 4. c. 102. Burch. l. 3. c. 31. Ivo p. 6. c. 317. g Pam. l. 2. c. 103. Anst. l. 3. c. 56. h Anst. l. c. 76. Ivo p. 5. c. 279. Pam. l. 4. c. 101. i al. Episcopum. k l. 1. s. quid hæc ratione.

